

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ (2) เปรียบเทียบระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละหน่วยงาน (3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และ (4) ข้อเสนอแนะและแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 11 หน่วยงาน จำนวน 240 คน โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ
3. การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน
5. ข้อเสนอแนะหรือแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน อัตราเงินเดือน หน่วยงานที่ท่านปฏิบัติ รายละเอียดแสดงไว้ในตารางที่ 4.1 สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	80	33.3
หญิง	160	66.7
รวม	240	100
2 อายุ (ปี)		
20 -30 ปี	80	33.4
31 - 40 ปี	110	45.8
41 – 50 ปี	31	12.9
51 - 60 ปี	19	7.9
รวม	240	100
3. สถานภาพ		
โสด	131	54.6
สมรส	103	42.8
ม่าย	3	1.3
หย่าร้าง	3	1.3
รวม	240	100
4. ศาสนา		
พุทธ	202	84.2
คริสต์	2	0.8
อิสลาม	36	15.0
รวม	240	100
5. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	7	2.9
มัธยมศึกษา, ปวช.	16	6.7
อนุปริญญา / เทียบเท่า ปวส.	20	8.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	168	70
ปริญญาโท	28	11.7
อื่นๆ	1	0.4
รวม	240	100
6. ประเภทตำแหน่งงาน		
ข้าราชการ อบจ.	122	50.8
ข้าราชการครู	38	15.9
ลูกจ้างประจำ	14	5.8
พนักงานจ้าง	66	27.5
รวม	240	100
7. ระดับตำแหน่ง (เฉพาะข้าราชการ)		
ระดับ 1-2	40	16.7
ระดับ 3-5	62	25.7
ระดับ 6-7	22	9.2
ระดับ 8-9	5	2.1
ครูผู้ช่วย	15	6.3
ครู คศ.1	14	5.8
ครู คศ.2	3	1.3
ครู คศ.3	1	0.4
อื่นๆ ระบุ	78	32.5
รวม	240	100
8. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	138	56.3
5-10 ปี	53	22.1
11-15 ปี	7	2.9
16-20 ปี	14	5.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
21-25 ปี	14	5.8
25 ปี ขึ้นไป	17	7.1
รวม	240	100
9. อัตราเงินเดือนที่ได้รับ		
ต่ำกว่า 8,000 บาท	33	13.8
8,000 - 9,000 บาท	48	20.0
9,0001 - 10,000 บาท	34	14.2
10,001 -11,000 บาท	43	17.8
11,001 บาท ขึ้นไป	82	34.2
รวม	240	100
10. หน่วยงานที่ปฏิบัติ		
สำนักปลัดฯ	27	11.3
กองกิจการสภา อบจ.	4	1.7
กองแผนและงบประมาณ	7	2.9
กองคลัง	17	7.1
กองช่าง	42	17.5
กองพัสดุและทรัพย์สิน	5	2.1
กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	92	38.3
กองการท่องเที่ยวและกีฬา	25	10.3
กองสาธารณสุข	10	4.2
กองกิจการขนส่ง	9	3.8
หน่วยตรวจสอบภายใน	2	.8
รวม	240	100

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า

1.1 เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.7 ที่เหลือร้อยละ 33.3 เป็นเพศชาย

1.2 อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาคืออายุ 20 -30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.4 อายุ 41 –50 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.9 และอายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

1.3 สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 42.8 และหม้าย/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 1.3 ตามลำดับ

1.4 ศาสนา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 84.2 รองลงมา ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 15 และศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

1.5 ระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 11.7 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปวส.คิดเป็นร้อยละ 8.3 มัธยมศึกษา ,ปวช. คิดเป็นร้อยละ 6.7 ต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.9 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

1.6 ประเภทตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการในสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาพนักงานจ้าง คิดเป็นร้อยละ 27.5 ข้าราชการครู คิดเป็นร้อยละ 15.9 และลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 5.8 ตามลำดับ

1.7 ระดับตำแหน่ง (เฉพาะข้าราชการ) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งในระดับ 3-5 คิด เป็นร้อยละ 25.7 รองลงมา ดำรงตำแหน่งระดับ 1-2 คิดเป็นร้อยละ 16.7 ดำรงตำแหน่งระดับ 6 -7 คิดเป็นร้อยละ 9.2 ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย คิดเป็นร้อยละ 6.3 ดำรงตำแหน่งครู ค.ศ.1 คิดเป็นร้อยละ 5.8 ดำรงตำแหน่ง ระดับ 8- 9 คิดเป็นร้อยละ 2.1 ดำรงตำแหน่งครู คศ.2 คิดเป็นร้อยละ 1.3 ดำรงตำแหน่งครู คศ.3 คิดเป็นร้อยละ 0.4

1.8 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา อายุราชการ 5 -10 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุราชการ 25 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.1 อายุราชการ 16 -20 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับอายุราชการ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.6 และอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.9 ตามลำดับ

1.9 อัตราเงินเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือน 11,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมา อัตราเงินเดือน 8,000 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.0 อัตราเงินเดือน 10,001 – 11,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.8 อัตราเงินเดือน 9,001 -10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.2 และอัตราเงินเดือนต่ำกว่า 8,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

1.10 หน่วยงานที่ปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา กองช่าง คิดเป็นร้อยละ 17.5 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 11.3 กองการท่องเที่ยวและกีฬา คิดเป็นร้อยละ

10.3 กองคลัง คิดเป็นร้อยละ 7.1 กองสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 4.2 กองกิจการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 3.8 กองแผนและงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 2.9 กองพัสดุและทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 2.1 กองกิจการสภา คิดเป็นร้อยละ 1.7 และหน่วยตรวจสอบภายใน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

2. การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ

การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย 5 หลัก ได้แก่ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความรับผิดชอบ (5) หลักการมีส่วนร่วม และ (6) หลักความคุ้มค่า ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ภาพรวมผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ การศึกษาในภาพรวมของผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.2 ภาพรวมระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หลักนิติธรรม	3.53	.863	มาก	3
2. หลักคุณธรรม	4.09	.665	มาก	1
3. หลักความโปร่งใส	3.34	.927	ปานกลาง	6
4. หลักความรับผิดชอบ	4.00	.697	มาก	2
5. หลักการมีส่วนร่วม	3.50	.814	มาก	4
6. หลักความคุ้มค่า	3.48	.878	มาก	5
ค่าเฉลี่ยรวม	3.66	.623	มาก	

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ทั้ง 6 รายการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักคุณธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$)
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักนิติธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$)

4. ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$)
5. ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักความคุ้มค่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$)
6. ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$)

2.2 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านหลักนิติธรรม สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.3 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม

n = 240					
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	
1. ในภาพรวมบุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ ความเข้าใจ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	3.58	1.40	มาก	2	
2. ในภาพรวมบุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานโดยยึดหลักความถูกต้องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ	3.60	.863	มาก	1	
3. หน่วยงานมีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัย	3.43	.898	มาก	3	
ค่าเฉลี่ยรวม	3.53	.836	มาก		

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักนิติธรรมทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.53 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ในภาพรวมบุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานโดยยึดหลักความถูกต้องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)
2. ในภาพรวมบุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ ความเข้าใจ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)
3. หน่วยงานมีการทบทวน ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ให้ทันสมัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$)

2.3 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านหลักคุณธรรม สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความเสียสละ ขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้น อดทนอดกลั้น ขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้น อดทนอดกลั้น	4.00	.774	มาก	3
2. มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้ปฏิบัติงาน และ ให้บริการกับผู้มาติดต่องานด้วยความเสมอและ เท่าเทียมกันในทุกโอกาส	4.07	.740	มาก	2
3. ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทุกครั้ง	4.20	.834	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.09	.665	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักสูตรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักคุณธรรมทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$)
2. มีความสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้ปฏิบัติงาน และให้บริการกับผู้มาติดต่องานด้วยความเสมอและเท่าเทียมกันในทุกโอกาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$)
3. ปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความเสียสละ ขยันหมั่นเพียร อดทนอดกลั้น อดทนอดกลั้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)

2.4 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักสูตรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านหลักความโปร่งใส สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.5 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หน่วยงานมีกระบวนการพิจารณาความดีความชอบ อย่างเปิดเผย	3.14	1.141	ปานกลาง	2
2. ข้าราชการและประชาชนทั่วไป สามารถตรวจสอบ ข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงาน ได้อย่างสะดวกและ รวดเร็ว	3.14	1.002	ปานกลาง	3
3. ผู้บริหารในหน่วยงานมีการเปิดรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากบุคลากรและประชาชน	3.39	1.073	ปานกลาง	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.34	.927	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักความโปร่งใสทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.34 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ผู้บริหารในหน่วยงานมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรและประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)
2. หน่วยงานมีกระบวนการพิจารณาความดีความชอบอย่างเปิดเผย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$)
3. ข้าราชการและประชาชนทั่วไป สามารถตรวจสอบข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$)

2.5 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบ การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านหลักความรับผิดชอบ สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.6 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบ

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เมื่อปฏิบัติงานแล้ว พร้อมรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานทั้งด้านดีและไม่ดี	3.98	.743	มาก	2
2. ยอมรับที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เมื่อพบข้อบกพร่อง ในการปฏิบัติงานทุกครั้ง	4.13	.788	มาก	1
3. มีการแต่งตั้งมอบหมายงานแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน	3.90	.888	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	.697	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักสูตรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักความรับผิดชอบทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ยอมรับที่จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เมื่อพบข้อบกพร่อง ในการปฏิบัติงานทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$)

2. เมื่อปฏิบัติงานแล้ว พร้อมรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานทั้งด้านดีและไม่ดี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$)

3. มีการแต่งตั้งมอบหมายงานแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

2.6 ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วม การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักสูตรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านหลักการมีส่วนร่วม สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.7 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความมีส่วนร่วม

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หน่วยงานดำเนินกิจกรรม โครงการ โดยยึดประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่	3.76	.862	มาก	1
2. ผู้บริหารในหน่วยงานตัดสินใจโดยการรับฟังความคิดเห็นของฝ่ายต่างๆ	3.43	.978	มาก	2
3. ในภาพรวมหน่วยงานเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ	3.33	.952	ปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	.814	มาก	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักความมีส่วนร่วมทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.50 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. หน่วยงานดำเนินกิจกรรม โครงการ โดยยึดประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

2. ผู้บริหารในหน่วยงานตัดสินใจโดยการรับฟังความคิดเห็นของฝ่ายต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$)

3. ในภาพรวมหน่วยงานเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

2.7 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่า การศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านหลักความคุ้มค่า สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.8 ผลสัมฤทธิ์ของหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่า

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ อย่างประหยัด และเกิดประสิทธิภาพ	3.48	1.027	มาก	2
2. หน่วยงานมีการนำทรัพยากรมาใช้ใหม่เพื่อความประหยัด และมีประสิทธิภาพ	3.50	.946	มาก	1
3. หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้	3.47	.932	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.48	.878	มาก	

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักความคุ้มค่าทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.48 ซึ่งสามารถจำแนกระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละรายการเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้

1. หน่วยงานมีการนำทรัพยากรมาใช้ใหม่เพื่อความประหยัด และมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$)
2. หน่วยงานมีการใช้จ่ายงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ อย่างประหยัด และเกิดประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$)
3. หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการประเมินความคุ้มค่าโดยเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับงบประมาณที่ใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$)

3. การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย (1) ความรู้ของหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (2) ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ คุณสมบัตินของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง คุณสมบัตินของบุคลากรที่

รับผิดชอบ (3) ปัจจัยด้านจิตใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความสำเร็จ และความก้าวหน้า ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ภาพรวมของระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ การศึกษาภาพรวมของระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.9 ภาพรวมของระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ

n = 240					
ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ	
1. ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล	4.00	.756	มาก	1	
2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.47	.679	มาก	10	
3. ทรัพยากรนโยบาย	3.54	.876	มาก	9	
4. การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ	3.55	.741	มาก	8	
5. คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ	3.70	.904	มาก	3	
6. สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง	3.60	.724	มาก	5	
7. คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ	3.59	.635	มาก	7	
8. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล	3.71	.611	มาก	2	
9. การได้รับการยอมรับนับถือ	3.44	.791	มาก	11	
10. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ	3.70	.904	มาก	4	
11. ความสำเร็จ	3.60	.724	มาก	6	
12. ความก้าวหน้า	3.40	.791	ปานกลาง	12	
ค่าเฉลี่ยรวม	3.61	.513	มาก		

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต 11 ปัจจัย อยู่ในระดับมาก และอีก 1 ปัจจัย อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.61 ซึ่งสามารถจำแนกระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ จากมากไปน้อย ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)
2. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

3. คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)
4. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$)
5. สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)
6. ความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$)
7. คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)
8. การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)
9. ทรัพยากรนโยบาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$)
10. วัตถุประสงค์ของนโยบาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$)
11. การได้รับการยอมรับนับถือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$)
12. ความก้าวหน้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

3.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล สรุปดังนี้

ตาราง 4.10 ระดับปัจจัยความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครองที่ดีโดยใช้ กฎเกณฑ์ กติกาที่เหมาะสม ยึดความถูกต้อง เป็น ธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทุกฝ่ายมีส่วน รับผิดชอบ	3.85	.762	มาก	10
2. การใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการจะทำ ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความเข้มแข็งในสังคม เกิดความเป็นธรรม ส่งผลให้เกิดประโยชน์สุขแก่ ประชาชน	3.94	.749	มาก	9
3. หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลัก คุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า	3.98	.789	มาก	7

ตาราง 4.10 (ต่อ)

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
4. หลักนิติธรรมเป็นหลักในการตรากฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นธรรม และ เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.05	3.272	มาก	3
5. การปฏิบัติตามหลักคุณธรรมเป็นการปฏิบัติ ที่ถูกต้องดีงาม เสริมสร้าง ความสุจริตจริงใจ มีระเบียบวินัยแก่องค์กร	3.97	.784	มาก	8
6. หลักความโปร่งใส เป็นการเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบความ ถูกต้องในการดำเนินงาน โดยปรับปรุงการทำงาน ให้โปร่งใส ตรวจสอบได้	4.11	2.043	มาก	2
7. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตั้งใจปฏิบัติงาน อย่างเต็มความสามารถสอดคล้องตามกฎระเบียบ ขององค์กรโดยคำนึงถึงประโยชน์ของ ผู้รับบริการ พร้อมที่จะรับผลดีและผลเสียที่เกิดจากการปฏิบัติ งานดังกล่าว	4.00	.694	มาก	4
8. หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ บุคคล หรือประชาชน ในหน่วยงานได้รับรู้แสดง ความคิดเห็น ร่วมตัดสินใจ	4.16	3.329	มาก	1
9. ว่าหลักความคุ้มค่า หมายถึงการบริหารงานโดยใช้ ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประ โยชน์สูงสุด ต่อส่วนรวม	4.00	.821	มาก	5
10. หลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางสำคัญในการจัด ระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ เอกชน และภาค ประชาชน	3.98	.813	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	.756	มาก	

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 10 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

1. หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคล หรือประชาชนในหน่วยงานได้รับรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$)
2. หลักความโปร่งใส เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงาน โดยปรับปรุงการทำงานให้โปร่งใส ตรวจสอบได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$)
3. หลักนิติธรรมเป็นหลักในการตรากฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ให้เกิดความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$)
4. หลักความคุ้มค่า หมายถึงการบริหารงานโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)
5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตั้งใจปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องตามกฎระเบียบขององค์กร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้รับบริการ พร้อมทั้งจะรับผิดชอบและผลเสียที่เกิดจากการปฏิบัติงานดังกล่าว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$)
6. หลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$)
7. หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$)
8. การปฏิบัติตามหลักคุณธรรม เป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องดีงาม เสริมสร้าง ความสุจริต จริ่งใจ มีระเบียบวินัยแก่องค์กร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)
9. การใช้หลักธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการจะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความเข้มแข็งในสังคม เกิดความเป็นธรรม ส่งผลให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$)
10. ธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครองที่ดีโดยใช้ กฎเกณฑ์ กติกาที่เหมาะสม ยึดความถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ทุกฝ่ายมีส่วนรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$)

3.3 วัตถุประสงค์ของนโยบาย การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.11 ระดับปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หน่วยงานมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติไว้ชัดเจน	3.55	.774	มาก	1
2. บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ	3.42	.798	มาก	3
3. หน่วยงานกำหนดวัตถุประสงค์ของงานเมื่ออ่านแล้วสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย	3.44	.785	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.47	.679	มาก	

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านวัตถุประสงค์ของนโยบายทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.47 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์แต่ละด้านจากมากไปน้อย ดังนี้

1. หน่วยงานมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติไว้ชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)
2. บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$)
3. บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$)

3.4 ทรัพยากรนโยบาย การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านทรัพยากรนโยบาย สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.12 ระดับปัจจัยด้านทรัพยากรนโยบาย

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. หน่วยงานมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ และงบประมาณรองรับการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ	3.59	.793	มาก	2
2. หน่วยงานมีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายของหลักธรรมาภิบาลที่กำหนดไว้	3.58	.809	มาก	3
3. หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เพียงพอสำหรับการใช้งาน	3.97	3.362	มาก	1
4. บางครั้งหน่วยงานก็จำเป็นต้องไปขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือจากที่อื่นๆ	3.15	1.020	ปานกลาง	5
5. มีการนำเทคนิคการทำงานใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในหน่วยงานเสมอๆ	3.44	.861	มาก	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.54	.876	มาก	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านทรัพยากรนโยบาย ทั้ง 5 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.54 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

1. หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เพียงพอสำหรับการใช้งาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)
2. หน่วยงานมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ และงบประมาณรองรับการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$)
3. หน่วยงานมีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายของหลักธรรมาภิบาลที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)
4. มีการนำเทคนิคการทำงานใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในหน่วยงานเสมอๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$)
5. บางครั้งหน่วยงานมีความจำเป็นต้องไปขอยืมวัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือจากที่อื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$)

3.5 การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.13 ระดับปัจจัยด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ได้มีการปิดประกาศข่าวสาร และมีหนังสือมาถึงหน่วยงานเสมอ	3.78	.881	มาก	1
2. ข่าวสารที่ได้รับทราบ มีความชัดเจน ไม่มีความซับซ้อนให้เป็นที่สงสัย	3.55	.842	มาก	2
3. ได้มีการแจ้งรายละเอียดของงานที่ได้รับผิดชอบ เพื่อนำไปปฏิบัติทุกครั้งว่าต้องทำแบบไหน อย่างไร	3.51	.823	มาก	3
4. ฝ่ายบริหารระดับสูงขึ้นไปได้แจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของงานที่ได้มีการปฏิบัติไปแล้วทุกครั้ง	3.40	.923	ปานกลาง	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.55	.741	มาก	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ ทั้ง 4 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

1. ได้มีการปิดประกาศข่าวสาร และมีหนังสือมาถึงหน่วยงานเสมอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$)
2. ข่าวสารที่ได้รับทราบ มีความชัดเจน ไม่มีความซับซ้อนให้เป็นที่สงสัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$)
3. ได้มีการแจ้งรายละเอียดของงานที่ได้รับผิดชอบ เพื่อนำไปปฏิบัติทุกครั้งว่าต้องทำแบบไหน อย่างไร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$)
4. ฝ่ายบริหารระดับสูงขึ้นไปได้แจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของงานที่ได้มีการปฏิบัติไปแล้วทุกครั้ง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$)

3.6 ด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.14 ระดับปัจจัยด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ

= 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. บุคลากรมีน้อย งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำมีมาก ทำให้งานไม่ค่อยสมบูรณ์มากนัก	3.39	.908	ปานกลาง	3
2. ระดับของสายการบังคับบัญชา ซ้ำซ้อน ทำให้งาน ล่าช้า	3.41	.981	มาก	2
3. ฝ่ายบริหารเข้าใจการทำงาน โดยให้ความช่วยเหลือเป็น อย่างดี	3.17	.971	ปานกลาง	5
4. บุคลากรในองค์กรสามารถติดต่อพูดคุยกันได้ทุก ระดับและเป็นกันเอง	3.34	1.030	ปานกลาง	4
5. หัวหน้าในหน่วยงานมีความสนิทสนม คู่กันเคยกันเป็น อย่างดี	3.82	3.332	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.70	.904	มาก	

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลัก
ธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติทั้ง 5
รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มี
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

1. หัวหน้าในหน่วยงานมีความสนิทสนม คู่กันเคยกันเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.82$)
2. ระดับของสายการบังคับบัญชา ซ้ำซ้อน ทำให้งานล่าช้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$)
3. บุคลากรมีน้อย งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำมีมาก ทำให้งานไม่ค่อยสมบูรณ์มากนัก
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)
4. บุคลากรในองค์กรสามารถติดต่อพูดคุยกันได้ทุกระดับและเป็นกันเอง อยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$)
5. ฝ่ายบริหารเข้าใจการทำงาน โดยให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี อยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.17$)

3.7 ด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.15 ระดับปัจจัยด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง

= 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. มีรายได้หลักจากเงินเดือนเพียงอย่างเดียว ทำให้ไม่เพียงพต่อการดำรงชีพ	4.87	14.764	มากที่สุด	1
2. ถ้ามีรายได้เพียงพต่อการดำรงชีพ จะปฏิบัติงานได้มีความสุขมากกว่านี้	4.10	.972	มาก	2
3. ถ้าเป็นไปได้อยากจะหาอาชีพเสริมมาจุนเจือเงินเดือนที่ได้รับอยู่	4.06	.946	มาก	3
4. บุคลากรในหน่วยงานส่วนใหญ่นำหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติ	3.29	.900	ปานกลาง	4
5. พรรคการเมืองที่ชื่นชอบได้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรัฐบาล	2.79	1.085	ปานกลาง	5
ค่าเฉลี่ยรวม	3.60	.724	มาก	

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ทั้ง 5 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

1. มีรายได้หลักจากเงินเดือนเพียงอย่างเดียว ทำให้ไม่เพียงพต่อการดำรงชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$)

2. ถ้ามีรายได้เพียงพต่อการดำรงชีพ จะปฏิบัติงานได้มีความสุขมากกว่านี้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

3. ถ้าเป็นไปได้อยากจะหาอาชีพเสริมมาจุนเจือเงินเดือนที่ได้รับอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$)

4. บุคลากรในหน่วยงานส่วนใหญ่นำหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$)

5. พรรคการเมืองที่ชื่นชอบได้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายรัฐบาล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$)

3.8 คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ การศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบสรุปดังนี้

ตารางที่ 4.16 ระดับปัจจัยด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. บุคลากรในหน่วยงานได้ลาออกไปทำงานที่อื่น	3.30	1.102	ปานกลาง	3
2. บุคลากรที่ทำงานในนี้ทุกคนล้วนมีความชำนาญในหน้าที่ทุกๆ คน	3.47	.838	มาก	2
3. อยากให้มีการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อจะได้มีความชำนาญในงานมากขึ้น	4.02	.841	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.59	.635	มาก	

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับด้านบุคลากรที่รับผิดชอบทั้ง 3 รายการ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.59 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อยดังนี้

1. อยากให้มีการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อจะได้มีความชำนาญในงานมากขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$)

2. บุคลากรที่ทำงานในนี้ทุกคนล้วนมีความชำนาญในหน้าที่ทุกๆ คน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$)

3. บุคลากรในหน่วยงานได้ลาออกไปทำงานที่อื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$)

3.9 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล, การได้รับความยอมรับนับถือ, ลักษณะงานที่ปฏิบัติ, ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เกี่ยวกับความสำเร็จในการทำงานของบุคคล, การได้รับความยอมรับนับถือ, ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และความก้าวหน้า สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.17 ระดับปัจจัยความสำเร็จในการทำงานของบุคคล, การได้รับความยอมรับนับถือ, ลักษณะงานที่ปฏิบัติ, ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า

n = 240

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล				
1.1 ในภาพรวมบุคลากรในหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้ทันกับเวลา	3.68	.685	มาก	2
1.2 งานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน มีความสำคัญ ทำทนายและต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.75	.750	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.71	.611	มาก	
2. การได้รับการยอมรับนับถือ				
2.1 ตำแหน่งของท่านในปัจจุบันมีเกียรติและได้รับการยอมรับนับถือ	3.64	.894	มาก	1
2.2 ในการทำงานได้รับคำชมเชย ยกย่องจากบังคับบัญชา	3.24	.946	ปานกลาง	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.44	.791	มาก	
3. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ				
3.1 หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบมีความมั่นคง	3.74	.896	มาก	2
3.2 งานที่ปฏิบัติอยู่มีความเสี่ยง	3.51	.998	มาก	3
3.3 ได้ปฏิบัติงานที่รักและมีความถนัด	3.87	2.098	มาก	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.70	.904	มาก	
4. ความรับผิดชอบ				
4.1 มีความพึงพอใจที่ได้รับมอบหมายงานใหม่ ๆ ให้ปฏิบัติ	3.74	.879	มาก	1
4.2 ผู้บังคับบัญชาให้อำนาจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่	3.53	.923	มาก	3
4.3 มีความรู้สึกว่างปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เมื่อไม่มีการตรวจสอบและควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด	3.54	.937	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.60	.724	มาก	

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

n = 240				
รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
5. ความก้าวหน้า				
5.1 หน่วยงานได้มีการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าให้แก่บุคลากรไว้ชัดเจน	3.38	.920	ปานกลาง	2
5.2 บุคลากรในหน่วยงานมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพตามเส้นทางที่กำหนด	3.46	.842	มาก	1
5.3 หน่วยงานมีการส่งเสริมความก้าวหน้าให้แก่บุคลากร	3.38	.897	ปานกลาง	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.40	.791	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ทั้ง 5 ด้าน รายละเอียดดังนี้

1. ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

1.1 งานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน มีความสำคัญ ทำทนายและต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$)

1.2 ในภาพรวมบุคลากรในหน่วยงานสามารถปฏิบัติงานได้ทันกับเวลา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

2. การได้รับความยอมรับนับถือ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.44 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

2.1 ตำแหน่งในปัจจุบันมีเกียรติและได้รับการยอมรับนับถือ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$)

2.2 ในการทำงานได้รับคำชมเชย ยกย่องจากผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$)

3. ลักษณะงานที่ปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

3.1 ได้ปฏิบัติงานที่รักและมีความถนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.87$)

3.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ มีความมั่นคง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$)

3.3 งานที่ปฏิบัติอยู่มีความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$)

4. ความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อย ดังนี้

4.1 มีความพึงพอใจที่ได้รับมอบหมายงานใหม่ๆ ให้ปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$)

4.2 มีความรู้สึกว่าการปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ เมื่อไม่มีการตรวจสอบและควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$)

4.3 ผู้บังคับบัญชาให้อำนาจในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$)

5. ความก้าวหน้า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.40 ซึ่งสามารถจำแนกระดับรายการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์จากมากไปน้อยดังนี้

5.1 บุคลากรในหน่วยงานมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพตามเส้นทางที่กำหนด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$)

5.2 หน่วยงานได้มีการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าให้แก่บุคลากรไว้ชัดเจน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

5.3 หน่วยงานมีการส่งเสริมความก้าวหน้าให้แก่บุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

4.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 การวิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (ตัวแปรตาม)

สมมติฐานการวิจัย ระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีมากกว่าร้อยละ 70

เป็นการวิเคราะห์หาค่าผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยใช้สถิติ Single – sample t – test ดังนี้

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ
ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

n = 240

ระดับ	\bar{X}	S.D.	Test Value	Mean Difference	df	t	Sig (2 tailed)
ผลสัมฤทธิ์	3.66	0.623	0	3.65880	239	90.931	.000

P < 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาล ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตไปปฏิบัติทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.66

การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบ t สามารถอธิบายถึงผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้ ดังนี้

$H_0: \mu_0 \leq 70$ (ระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ มีน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70)

$H_1: \mu_1 > 70$ (ระดับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ มีมากกว่าร้อยละ 70)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 4.18 ค่า Sig (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และค่า t มีค่า 90.931 ซึ่งมากกว่า 0 ดังนั้นจึงปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับ H_1 นั่นคือผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีมากกว่าร้อยละ 70 โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.66 คิดเป็นร้อยละ 73

4.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่างในแต่ละหน่วยงานทั้ง 11 หน่วยงาน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกันในขั้นตอนต่อไปนี้ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความรับผิดชอบ (5) หลักการมีส่วนร่วม และ (6) หลักความคุ้มค่า

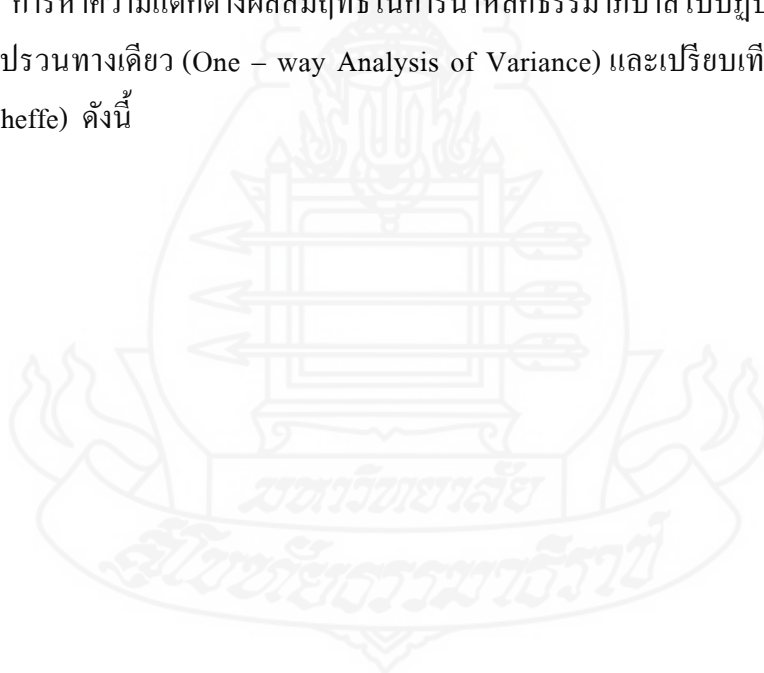
การวิเคราะห์ความแปรปรวน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ในแต่ละหน่วยงานทั้ง 11 หน่วยงาน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรตาม โดยใช้

สถิติ F – test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ของค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) สามารถอธิบายสมมติฐานการวิจัย

$H_0: \mu_1 = \mu_2 \dots \dots = \mu_{11}$ (กลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติไม่แตกต่างกัน)

$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \dots \dots \dots \neq \mu_{11}$ (กลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติแตกต่างกัน)

สำหรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้มีการแบ่งตามหน่วยงานต่างๆ คือ (1) สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 26 ราย (2) กองกิจการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 4 ราย (3) กองช่าง จำนวน 40 ราย (4) กองแผนและงบประมาณ จำนวน 7 ราย (5) กองคลัง จำนวน 17 ราย (6) กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 95 ราย (7) กองพัสดุและทรัพย์สิน จำนวน 5 ราย (8) กองการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 25 ราย (9) กองสาธารณสุข จำนวน 10 ราย (10) กองกิจการขนส่ง จำนวน 9 ราย และ (11) หน่วยตรวจสอบภายใน จำนวน 2 ราย การหาความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ดังนี้

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า (F – test) ในการวิเคราะห์ความแตกต่าง
ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต
จำนวน 11 หน่วยงาน

n = 240

ผลสัมฤทธิ์ในการ นำหลักธรรมา ภิบาลไปปฏิบัติ	หน่วยงานในสังกัดฯ											F	Sig.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)		
	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}	\bar{x}		
	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.	S.D.		
1. ภาพรวม	3.54	4.04	4.09	3.62	3.51	3.27	3.88	3.30	3.61	3.35	2.83	3.980	0.07
ผลสัมฤทธิ์	0.69	0.66	0.41	0.60	0.48	0.58	0.61	0.56	0.48	0.58	0.94		
2. หลักนิติธรรม	3.28	3.91	4.09	3.37	3.38	3.53	3.76	3.38	3.46	3.29	1.66	2.889	0.955
	0.95	0.68	0.76	0.67	1.11	1.01	0.66	0.60	0.42	0.91	0.47		
3. หลักคุณธรรม	4.08	4.33	4.61	3.98	4.07	4.0	4.16	3.78	4.0	4.22	3.66	1.337	0.654
	0.64	0.81	0.48	0.61	0.59	0.62	0.71	0.67	0.60	0.52	0.94		
4. หลักความ โปร่งใส	3.04	4.03	3.52	3.37	3.11	2.86	3.68	2.78	3.56	2.92	2.5	3.932	0.279
	0.98	0.68	0.93	1.07	0.75	1.12	0.82	0.96	0.73	0.68	2.12		
5. หลักความ รับผิดชอบ	4.03	4.25	4.61	4.03	3.98	3.53	4.10	3.64	3.76	3.74	4.0	2.053	0.494
	0.70	0.95	0.29	0.62	0.52	0.44	0.70	0.80	0.68	0.98	0		
6. หลักการ มีส่วนร่วม	3.35	3.66	3.85	3.50	3.23	2.86	3.81	3.2	3.56	3.0	2.66	3.551	0.551
	0.92	0.47	1.05	0.80	0.63	0.90	0.75	0.78	0.47	0.78	1.88		
7. หลักความ คุ้มค่า	3.46	4.0	3.85	3.45	3.30	2.86	3.76	3.04	3.33	2.96	2.5	3.102	0.304
	1.03	0.81	0.63	0.78	0.75	0.69	0.80	0.77	1.07	0.86	2.12		

t = p < 0.05

จากตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต 11 หน่วยงาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในทุกด้านมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05 หมายถึง การยอมรับสมมติฐาน H_0 หรือปฏิเสธสมมติฐาน H_1 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต 11 หน่วยงาน ไม่แตกต่างกัน

4.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 การวิเคราะห์การทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย ปัจจัยด้านความรู้ของหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (X_1) ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_2) ทรัพยากรนโยบาย (X_3) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ (X_4) คุณสมบัตินของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ (X_5) สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (X_6) คุณสมบัตินของบุคลากรที่รับผิดชอบ (X_7) รวมทั้ง ปัจจัยด้านจิตใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (X_8) การได้รับความยอมรับนับถือ (X_9) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X_{10}) ความรับผิดชอบ (X_{11}) และความก้าวหน้า (X_{12}) ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่กล่าวถึงน่าจะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์การทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามจะใช้สถิติ F - test ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งเป็นวิธีการเพิ่มตัวแปรที่อธิบายความผันแปรเพิ่มได้มากที่สุด สามารถอธิบายสมมติฐานการวิจัย ได้ดังนี้

H_0 : ตัวแปรอิสระตัวที่ X_i ไม่สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ (เมื่อ $i = 1, 2, 3, \dots, 11$)

H_1 : ตัวแปรอิสระตัวที่ X_i สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ (เมื่อ $i = 1, 2, 3, \dots, 11$)

โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ประเด็น คือ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และการแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 **สัญลักษณ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล**

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้ประกอบการแทนค่าลงในสมการถดถอย สรุปดังนี้

ตารางที่ 4.20 สัญลักษณ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

n = 240		
สัญลักษณ์ของตัวแปร	\bar{X}	S.D.
1. ตัวแปรอิสระ		
1.1 ปัจจัยความรู้ของหลักธรรมาภิบาล		
- ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (X_1)	4.00	.756
1.2 ปัจจัยด้านการการนำนโยบายไปปฏิบัติ		
- วัตถุประสงค์ของนโยบาย (X_2)	3.47	.679
- ทรัพยากรนโยบาย (X_3)	3.54	.876
- การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ (X_4)	3.56	.741
- คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ (X_5)	3.71	.904
- สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (X_6)	4.87	14.764
- คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ (X_7)	3.60	.635
1.3 ปัจจัยด้านจิตใจ		
- ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (X_8)	3.72	.611
- การได้รับการยอมรับนับถือ (X_9)	3.44	.791
- ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X_{10})	3.71	.904
- ความรับผิดชอบ (X_{11})	3.60	.724
- ความก้าวหน้า (X_{12})	3.40	.791
2. ตัวแปรตาม (ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติฯ)		
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในภาพรวม (Y_1)	3.66	0.623
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักนิติธรรมไปปฏิบัติ (Y_2)	3.53	.836
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักคุณธรรมไปปฏิบัติ (Y_3)	4.09	.665
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความโปร่งใสไปปฏิบัติ (Y_4)	3.34	.927
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ (Y_5)	4.00	.697
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ (Y_6)	3.50	.814
- ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความคุ้มค่าไปปฏิบัติ (Y_7)	3.48	.878

จากตารางที่ 4.20 สรุปผลดังนี้

1. **ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ** ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก วัตถุประสงค์ของนโยบาย มีค่าเฉลี่ย 3.47 อยู่ในระดับมาก ทรัพยากรนโยบาย มีค่าเฉลี่ย 3.54 อยู่ในระดับมาก การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.56 อยู่ในระดับมาก คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก สังคม เศรษฐกิจและการเมือง มีค่าเฉลี่ย 4.87 อยู่ในระดับมาก คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.60 อยู่ในระดับมาก ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในระดับมาก การได้รับความยอมรับนับถือ มีค่าเฉลี่ย 3.44 อยู่ในระดับมาก ลักษณะงานที่ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.71 อยู่ในระดับมาก ความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 3.60 อยู่ในระดับมาก และความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ย 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง

2. **ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม** ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.66 อยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักนิติธรรมไปปฏิบัติมีค่าเฉลี่ย 3.53 อยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักคุณธรรมไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.09 อยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความโปร่งใสไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.34 อยู่ในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความรับผิดชอบต่อปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความมีส่วนร่วมไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.50 อยู่ในระดับมาก และผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักความคุ้มค่าไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 3.48 อยู่ในระดับมาก

4.3.2 การแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน การแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน มีจุดมุ่งหมายเพื่ออธิบายตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เข้าสมการพยากรณ์และอธิบายรูปแบบสมการพยากรณ์ เพื่อการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยมีตัวแปรอิสระ จำนวน 12 ตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล วัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สังคม เศรษฐกิจและการเมือง คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การได้รับความยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

1) ภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ (Y_r) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามในภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ดังนี้

ตารางที่ 4.21 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ

n = 240

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย				
	1	2	3	4	5
การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ	0.666	0.443	0.331	0.310	0.246
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล		0.447	0.375	0.337	0.318
ความก้าวหน้า			0.242	0.178	0.143
ความรับผิดชอบ				0.165	0.159
วัตถุประสงค์ของนโยบาย					0.162
Constant	1.665	0.675	0.599	0.463	0.326
R	0.666	0.768	0.787	0.798	0.807
R ²	0.444	0.585	0.620	0.636	0.652
R ² Change	0.444	0.141	0.035	0.017	0.015
SE	0.148	0.169	0.163	0.165	0.167
F	189.738	167.074	128.329	102.870	87.528
Sig F	0.000	0.000	0.000	0.001	0.002

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายการผันแปร ในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวกับภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ พบว่ามีตัวแปรจำนวน 5 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึงการปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ภาพรวมผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ ร้อยละ 44.4 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.444, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 14.1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.141, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 ความก้าวหน้า พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 3.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.035 , $p < 0.01$)

ลำดับที่ 4 ความรับผิดชอบ พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 1.7 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.017 , $p < 0.01$)

ลำดับที่ 5 วัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 1.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.015 , $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 5 ตัวเข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรในภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติได้ร้อยละ 65.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.652$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_r = 0.326 + 0.246 X_4 + 0.318 X_8 + 0.143 X_{12} + 0.159 X_{11} + 0.162 X_2$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรในภาพรวมเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 5 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติจากมากไปน้อย โดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Beta = 0.318, $p < 0.01$) (2) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ (Beta = 0.246 , $p < 0.01$) (3) วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย (Beta = 0.162 , $p < 0.01$) (4) ความรับผิดชอบ (Beta = 0.159 , $p < 0.01$) และ (5) ความก้าวหน้า (Beta = 0.143, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ คือ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยังมีความพร้อมในปัจจุบันที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยทำให้ภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติมีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล ทรัพยากรนโยบาย คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ การได้รับการยอมรับนับถือ และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนั้นปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลในภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

2) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม (Y_1) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามในด้านผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม ดังนี้

ตารางที่ 4.22 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย		
	1	2	3
การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ	0.552	0.382	0.335
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล		0.334	0.263
การได้รับการยอมรับนับถือ			0.179
Constant	1.318	0.303	0.202
R	0.552	0.622	0.639
R ²	0.305	0.387	0.409
R ² Change	0.305	0.082	0.021
SE	0.222	0.275	0.273
F	104.426	74.956	54.407
Sig F	0.000	0.000	0.004

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายความผันแปรในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม พบว่า มีตัวแปร 3 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึง การปฏิเสธ H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ด้านผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักนิติธรรม ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ ร้อยละ 30.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.305, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มเติมได้ ร้อยละ 8.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.082, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 การได้รับการยอมรับนับถือ พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มเติมได้ ร้อยละ 2.1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.021, $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 3 ตัวเข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม ได้ร้อยละ 40.9 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.409$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_1 = 0.202 + 0.335 X_4 + 0.263 X_8 + 0.179 X_9$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 3 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม จากมากไปน้อยโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ (Beta = 0.335, $p < 0.01$) (2) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Beta = 0.263, $p < 0.01$) และ (3) การได้รับการยอมรับนับถือ (Beta = 0.179, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 3 ตัว คือ การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล และการได้รับการยอมรับนับถือ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยังมีความพร้อมในปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรมมีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล วัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สังคมเศรษฐกิจ และการเมือง คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนั้นปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม

3) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม (Y_2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม ดังนี้

ตารางที่ 4.23 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักคุณธรรม

n = 240

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย		
	1	2	3
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล	0.516	0.402	0.340
ความรับผิดชอบ		0.235	0.213
ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล			0.181
Constant	2.002	1.684	1.371
R	0.516	0.555	0.579
R ²	0.266	0.308	0.335
R ² Change	0.266	0.042	0.027
SE	0.228	0.237	0.254
F	86.226	52.776	39.670
Sig F	0.000	0.000	0.002

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายการผันแปร ในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม พบว่า มีตัวแปร 3 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึง การปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ ร้อยละ 26.6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.266, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 ความรับผิดชอบ พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มเติมได้ ร้อยละ 4.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.042, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มเติมได้ ร้อยละ 2.7 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.027, $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 3 ตัว เข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม ได้ร้อยละ 33.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.335$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_2 = 1.371 + 0.340 X_8 + 0.213 X_{11} + 0.181 X_1$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 3 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม จากมากไปน้อยโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) ความสำเร็จในการทำงาน (Beta = 0.340, $p < 0.01$) (2) ความรับผิดชอบ (Beta = 0.213, $p < 0.01$) และ (3) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (Beta = 0.181, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 3 ตัว คือ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล ความรับผิดชอบ และความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยิ่งมีความพร้อมในปัจจุบันที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรมมีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สังคมเศรษฐกิจ และการเมือง คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การได้รับการยอมรับนับถือ และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนั้นปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม

4) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส (Y_3) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส ดังนี้

ตารางที่ 4.24 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย		
	1	2	3
ความก้าวหน้า	0.591	0.446	0.363
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล		0.293	0.245
วัตถุประสงค์ของนโยบาย			0.199
Constant	0.983	- 0.094	-0.435
R	0.591	0.644	0.664
R ²	0.349	0.414	0.441
R ² Change	0.349	0.065	0.026
SE	0.214	0.292	0.304
F	127.764	83.833	62.002
Sig F	0.000	0.000	0.001

n = 240

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายการผันแปรในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส พบว่า มีตัวแปรจำนวน 3 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึง การปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 สามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ความก้าวหน้า พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกเข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ร้อยละ 34.9 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.349, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ ร้อยละ 6.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.065, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 วัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 2.6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.026, $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 3 ตัวเข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส ได้ร้อยละ 44.1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.441$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_3 = -0.435 + 0.363 X_{12} + 0.245 X_8 + 0.199 X_2$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 3 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส จากมากไปน้อยโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) ความก้าวหน้า (Beta = 0.363, $p < 0.01$) (2) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Beta = 0.245, $p < 0.01$) และ (3) วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย (Beta = 0.199, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 3 ตัว คือ ความก้าวหน้า ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล และวัตถุประสงค์ของนโยบาย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยังมีความพร้อมในปัจจุบันที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใสมีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สังคมเศรษฐกิจ และการเมือง คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ การได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนั้นปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส

5) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบ (Y₄) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบ ดังนี้

ตารางที่ 4.25 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักความรับผิดชอบ

n = 240

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย				
	1	2	3	4	5
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล	0.551	0.442	0.350	0.307	0.351
ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล		0.269	0.245	0.218	0.209
สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง			0.211	0.173	0.221
การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ				0.140	0.166
การได้รับการยอมรับนับถือ					-0.144
Constant	1.665	1.133	0.879	0.820	0.852
R	0.551	0.603	0.630	0.640	0.650
R ²	0.303	0.363	0.397	0.410	0.422
R ² Change	0.303	0.060	0.034	0.013	0.012
SE	0.233	0.250	0.253	0.252	0.251
F	103.521	67.663	51.825	40.801	34.168
Sig F	0.000	0.000	0.000	0.025	0.028

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน ที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายการผันแปร ในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบ พบว่า มีตัวแปรจำนวน 5 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึง การปฏิเสธสมมติฐาน H₀ หรือยอมรับสมมติฐาน H₁ สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบ ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ร้อยละ 30.3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.303, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 6.0 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.060, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 3.4 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.034, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 4 การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 1.3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.013, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 5 การได้รับการยอมรับนับถือ พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 1.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.012, $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 5 ตัวเข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อได้ร้อยละ 42.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.422$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_4 = 0.852 + 0.351 X_8 + 0.209 X_1 + 0.221 X_6 + 0.166 X_4 - 0.144 X_5$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อ โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 5 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อ จากมากไปน้อยโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Beta = 0.351, $p < 0.01$) (2) สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (Beta = 0.221, $p < 0.01$) (3) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (Beta = 0.209, $p < 0.01$) (4) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ (Beta = 0.166, $p < 0.01$) และ (5) การได้รับการยอมรับนับถือ (Beta = -0.144, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 4 ตัว คือ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล และการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยังมีความพร้อมในปัจจุบันที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อมี

มากขึ้น ในขณะที่ตัวแปรการได้รับการยอมรับนับถือมีความสัมพันธ์เชิงลบ นั่นคือ ถ้ามีผลประโยชน์ที่ได้รับจากการได้รับการยอมรับนับถือมากเท่าใด ทำให้การมีส่วนร่วมในผลสัมฤทธิ์การนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อสังคมมีลักษณะที่น้อยลง

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบต่อ ความรับผิดชอบต่อ ความก้าวหน้า และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนั้นปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลกระทบต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อ

6) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความมีส่วนร่วม (Y_5) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักการมีส่วนร่วม ดังนี้

ตารางที่ 4.26 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ด้านหลักความมีส่วนร่วม

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย			
	1	2	3	4
การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ	0.596	0.377	0.306	0.228
ความก้าวหน้า		0.367	0.304	0.259
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล			0.215	0.191
วัตถุประสงค์ของนโยบาย				0.193
Constant	1.172	0.742	0.179	-0.041
R	0.596	0.665	0.688	0.704
R ²	0.355	0.442	0.474	0.495
R ² Change	0.355	0.087	0.032	0.021
SE	0.208	0.206	0.250	0.255
F	131.252	94.009	70.892	57.693
Sig F	0.000	0.000	0.000	0.002

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายการผันแปร ในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความมีส่วนร่วม พบว่า มีตัวแปรจำนวน 4 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึง การปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความมีส่วนร่วม ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ร้อยละ 35.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.355, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 ความก้าวหน้า พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 8.7 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.087, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 3.2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.032, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 4 วัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 2.1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.021, $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 4 ตัวเข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักการมีส่วนร่วม ได้ร้อยละ 49. มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.495$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_5 = -0.041 + 0.228 X_4 + 0.259 X_{12} + 0.191 X_8 + 0.193 X_2$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความมีส่วนร่วม โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 4 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความมีส่วนร่วม จากมากไปน้อยโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) ความก้าวหน้า (Beta = 0.259, $p < 0.01$) (2) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ (Beta = 0.228, $p < 0.01$) (3) วัตถุประสงค์ของนโยบาย (Beta = 0.193, $p < 0.01$) และ (4) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Beta = 0.191, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 4 ตัว คือ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความก้าวหน้า และการสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ หรือ

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ยิ่งมีความพร้อมในปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักการมีส่วนร่วมมีมากขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยิ่งมีความพร้อมในปัจจัยที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักการมีส่วนร่วมมีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ ทรัพยากรนโยบาย สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ การได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ และลักษณะงานที่ปฏิบัติ ดังนั้น ปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความร่วมมือ

7) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า (Y₆) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ เป็นการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจำนวน 12 ตัว กับตัวแปรตามผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า ดังนี้

ตารางที่ 4.27 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้าน หลักความคุ้มค่า

n = 240

ตัวแปรอิสระ	ลำดับที่ของสมการถดถอย			
	1	2	3	4
การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ	0.554	0.372	0.297	0.245
วัตถุประสงค์ของนโยบาย		0.300	0.256	0.222
ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล			0.201	0.169
ความก้าวหน้า				0.150
Constant	1.145	0.566	0.008	-0.012
R	0.554	0.603	0.627	0.637
R ²	0.307	0.364	0.393	0.405
R ² Change	0.307	0.057	0.029	0.013
SE	0.233	0.256	0.301	0.299
F	105.448	67.825	50.864	40.037
Sig F	0.000	0.000	0.001	0.027

t = p < 0.05 : t = p < 0.01

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถในการอธิบายการผันแปร ในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า พบว่า มีตัวแปรจำนวน 4 ตัว ที่มีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 หมายถึง การปฏิเสธสมมติฐาน H_0 หรือยอมรับสมมติฐาน H_1 สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่เข้าสู่สมการถดถอยเรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ พบว่า เป็นตัวแปรลำดับแรกที่เข้าสู่สมการถดถอยมีความสามารถอธิบายความผันแปรได้ร้อยละ 30.7 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.307, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 2 วัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ ร้อยละ 5.7 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.057, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 3 ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 2.9 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.029, $p < 0.01$)

ลำดับที่ 4 ความก้าวหน้า พบว่า เป็นตัวแปรที่มีความสามารถในการอธิบายเพิ่มได้ร้อยละ 1.3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (R^2 Change = 0.013, $p < 0.01$)

เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 4 ตัวเข้าด้วยกันแล้ว ปรากฏว่าสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า ได้ร้อยละ 40.5 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($R^2 = 0.405$, $p < 0.01$) แสดงสมการถดถอยได้ดังนี้

$$Y_6 = -0.012 + 0.245 X_4 + 0.222 X_2 + 0.169 X_8 + 0.150 X_{12}$$

เมื่อเปรียบเทียบน้ำหนักในการอธิบายของตัวแปรอิสระ เพื่ออธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า โดยมีตัวแปรอิสระที่เข้าสู่สมการถดถอยจำนวน 4 ตัวแปร พบว่า เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและสามารถอธิบายความผันแปรผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า จากมากไปน้อยโดยเรียงลำดับได้ดังนี้ (1) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่างๆ (Beta = 0.245, $p < 0.01$) (2) วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย (Beta = 0.222, $p < 0.01$) (3) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (Beta = 0.169, $p < 0.01$) และ (4) ความก้าวหน้า (Beta = 0.150, $p < 0.01$) โดยพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 4 ตัว คือ การสื่อสาร

ระหว่างองค์กรต่างๆ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล และ ความก้าวหน้า หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ยังมีความพร้อมในปัจจุบันที่เป็นตัวแปรอิสระดังกล่าว จะช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่ามีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล ทรัพยากรนโยบาย คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และความรับผิดชอบ ดังนั้นปัจจัยดังกล่าว จึงไม่สามารถอธิบายความผันแปร และไม่ส่งผลต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า

สำหรับสรุปการวิเคราะห์ถดถอยผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ ประกอบด้วย (1) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในภาพรวม (2) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักนิติธรรม (3) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักคุณธรรม (4) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความโปร่งใส (5) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความมีส่วนร่วม (6) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความรับผิดชอบต่อ และ (7) ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติด้านหลักความคุ้มค่า แสดงไว้ในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.28 สรุปการวิเคราะห์ถดถอยผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติทุกขั้นตอน

ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ	สมการถดถอย	ความสัมพันธ์ของตัวแปรและปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย
1.ภาพรวมผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ	$Y_r = 0.326 + 0.246$ การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ $+ 0.318$ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล $+ 0.143$ ความก้าวหน้า $+ 0.159$ ความรับผิดชอบ $+ 0.162$ วัตถุประสงค์ของนโยบาย	1.ตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2.ปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย ได้แก่ (1)ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (2) ทรัพยากรนโยบาย (3) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ (4)สังคม เศรษฐกิจและการเมือง (5)คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ (6)การได้รับการยอมรับนับถือ และ(7)ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
	$(R^2 = 0.652)$	

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ	สมการถดถอย	ความสัมพันธ์ของตัวแปรและปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย
2.ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักนิติธรรม	$Y_1 = 0.202 + 0.335 \text{ การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ} + 0.263 \text{ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล} + 0.179 \text{ การได้รับการยอมรับนับถือ}$ $(R^2 = 0.409)$	1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2. ปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (2) วัตถุประสงค์ของนโยบาย (3) ทรัพยากรนโยบาย (4) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ (5) สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (6) คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ (7) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (8) ความรับผิดชอบ และ (9) ความก้าวหน้า
3.ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักคุณธรรม	$Y_2 = 1.371 + 0.340 \text{ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล} + 0.213 \text{ ความรับผิดชอบ} + 0.181 \text{ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล}$ $(R^2 = 0.335)$	1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2. ปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย (2) ทรัพยากรนโยบาย (3) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ (4) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ (5) สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (6) คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ (7) ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล (8) การได้รับการยอมรับนับถือ และ (9) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ
4.ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักความโปร่งใส	$Y_3 = -0.435 + 0.363 \text{ ความก้าวหน้า} + 0.245 \text{ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล} + 0.199 \text{ วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย}$ $(R^2 = 0.441)$	1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2. ปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (2) ทรัพยากรนโยบาย (3) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ (4) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ (5) สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (6) คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ (7) การได้รับการยอมรับนับถือ (8) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และ (9) ความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ผลสัมฤทธิ์ในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ	สมการถดถอย	ความสัมพันธ์ของตัวแปรและปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย
5.ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ	$Y_4 = 0.852 + 3.351 \text{ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล} + 0.209 \text{ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล} + 0.221 \text{ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง} + 0.166 \text{ การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ} + -0.144 \text{ การได้รับการยอมรับนับถือ}$ $(R^2 = 0.422)$	1. ตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2. ปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย ได้แก่ (1) วัตถุประสงค์ของนโยบาย (2) ทรัพยากรนโยบาย (3) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อในการปฏิบัติ (4) คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบต่อ (5) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (6) ความรับผิดชอบต่อ และ (7) ความก้าวหน้า
6.ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักการมีส่วนร่วม	$Y_5 = -0.041 + 0.228 \text{ การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ} + 0.259 \text{ ความก้าวหน้า} + 0.191 \text{ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล} + 0.193 \text{ วัตถุประสงค์ของนโยบาย}$ $(R^2 = 0.495)$	1. ตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2. ปัจจัยที่ไม่เข้าสู่สมการถดถอย ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (2) ทรัพยากรนโยบาย (3) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อในการปฏิบัติ (4) สังคม เศรษฐกิจและการเมือง (5) คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบต่อ (6) การได้รับการยอมรับนับถือ (7) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และ (8) ความรับผิดชอบต่อ
7.ผลสัมฤทธิ์ด้านหลักความคุ้มค่า	$Y_6 = -0.012 + 0.245 \text{ การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ} + 0.222 \text{ วัตถุประสงค์ของนโยบาย} + 0.169 \text{ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล} + 0.150 \text{ ความก้าวหน้า}$ $(R^2 = 0.405)$	1. ตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งหมด 2. ปัจจัยที่ไม่เข้าอยู่ในสมการถดถอย ได้แก่ (1) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดของหลักธรรมาภิบาล (2) ทรัพยากรนโยบาย (3) คุณสมบัติของหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อในการปฏิบัติ (4) สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง (5) คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบต่อ (6) การได้รับการยอมรับนับถือ (7) ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และ (8) ความรับผิดชอบต่อ

5. ข้อเสนอแนะและแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตให้เกิดผลสัมฤทธิ์ สรุปดังนี้

1. หน่วยงานควรส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรยึดหลักความมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน
2. ผู้บริหารต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสุจริต มีความโปร่งใส มีความเสมอภาค และเป็นธรรม
3. ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร และร่วมตัดสินใจในหน่วยงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. หน่วยงานควรมีการจัดอบรม หรือประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ และฝ่ายบริหารควรเข้าใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา หรืออุปสรรค และควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน
5. หน่วยงานควรจัดสวัสดิการต่างๆ ที่จำเป็นให้แก่บุคลากร เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
6. ผู้บังคับบัญชาควรชื่นชมและยกย่องชมเชยผู้ที่นำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ จนเกิดผลสัมฤทธิ์
7. หน่วยงานควรมีการกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าทางอาชีพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่บุคลากรทุกระดับ
8. หน่วยงานควรมีการบูรณาการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจคล้ายกัน
9. หน่วยงานควรมีระบบติดตามประเมินผลที่ชัดเจนและนำมาใช้ประโยชน์ได้